

Leder

I sidste nummer forsøgte vi at komme festivasen i anledning af 100-året for Marx' død i forkøbet. Vi brugte en del plads på at diskutere forholdet mellem Marx og Engels og marxismens udvikling i sikker forvisning om, at den del af historien ikke ville blive viet megen opmærksomhed, når festen begyndte.

I dette nummer, som er færdigredigeret på selve Marx' dødsdag, fremturer vi med at lave disharmonier i festkantaten. Vi opfatter selv tidsskriftet Kurasje som et løbende festskrift for og med »de levende marxismer«, og som udtryk for et program, der mere er lagt an på »Marx til hverdag«, end på jubilæumstalernes halvhjertede lobhudning af en af vor kulturkreds' afdøde åndsfyrster. Denne pludseligt opblussende Marx-interesse, minder alt for meget om »kongens fødselsdag«, hvor alle blir sådan lidt royalistiske for en dag, til at man kan tage den alvorligt.

Vi har derfor heller ikke i dette nummer ønsket at bringe artikler om Marx gennem 100 år eller lignende. Derimod bringer vi artikler, som er stærkt optaget af, med udgangspunkt i Marx' teoretiske produktion, at udvikle en radikal kritik af vort eget samfund. Når dette er sagt, skal det også straks medgives, at det at tage udgangspunkt hos Marx kan gribes an på mange forskellige måder. Vi er heller ikke sikre på, at der kun bør findes een relevant form for teoretisk rekonstruktion og videreudvikling af det udkast til en kapitalismekritik, der foreligger fra Marx' hånd.

Kurasje omtales undertiden »universitetsmarxistisk«, »rekonstruktionsmarxistisk« eller »kapitallogisk« tidsskrift. Etikketingsforsøgene er oftest negativt ment og i reglen indholdstomme (oftest betyder det blot ikke-partiforberedende eller simpelthen teoretisk), og er derfor vanskelige at forholde sig til. Men i anledning af artiklerne i dette nummer skal vi kort præcisere vores opfattelse af rekonstruktionsbegrebet.

En meget stor del af de artikler vi har bragt og vil bringe har behandlet dele af Marx' økonomikritiske skrifter. Det altafgørende grundtema i disse er undersøgelsen af værdiformen. Artiklerne er for så vidt »rekonstruktionsmarxistiske« som de forsøger sig med tolkninger, reformuleringer eller revisioner af den marxske værditeoris fragmenter, og i og med at de forholder sig kritisk til denne teori er de også nødt til at genfremstille denne teori eksplícit. En ikke-rekonstruktionsteoretisk tilgang er kun mulig hvis det ex- eller implicite udgangspunkt er, at den marxske værditeori foreligger fuldt udarbejdet og fejlfri med indiskutable grænser for sin udsagnskrafts råderum. En sådan tilstand har heller ikke den marxske værditeori nået.

Spørgsmålet er så om der i rekonstruktionsprogrammet ligger intentioner om at nå »tilbage« til en sådan »ren og sand« marxisme? Teorihistorisk set har der utvivlsomt ligget sådanne intentioner. Efter vores opfattelse er det imidlertid sådan, at selvom det skulle lykkes at nå frem til en indiskutabel udgave af, hvad den *afdødes* værditeori bestod af - om ikke andet så ihvertfælde af hvad hans værditeorier bestod af - så er hermed blot det fælles grundlag skabt for videre diskussion og uenighed om analysen af den kapitalistiske virkelighed.

Nu er »rekonstruktionsarbejdet« ikke hele indholdet i »de levende marxismer« og heller ikke dette nummer er udelukkende skruet sammen omkring den problemstilling. En række andre kontrære, kritiske, kapitallogiske, universitetsmarxistiske problemstillinger bliver taget op. Se selv efter.

Hvis du er enig med os i, at det - sammen med de forrige tre numres artikellemner - er vigtige problemer at tage op, så forny dit abonnement for de næste fire numre.

DETTE ER SIDSTE NUMMER

NY ABONNEMENTSRÆKKE

GENTEGN DIT ABONNEMENT

BLIV ABONNENT PÅ NR. 33-36